

புதிய அவையம்
PUTHIYA AVAIYAM (PEER- REVIEWED JOURNAL)
ISSN : 2456-821X
(vol. 9 Issue: 01 June 2025)

இலக்கியங்களில் உணர்வு மேலாண்மை

முனைவர் ம.வித்யா,

உதவிப்பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை,

தூய நெஞ்சக் கல்லூரி

உடல் , மனம், அறிவு என்னும் மூன்றும் இணைந்த முழு ஆளுமை வளர்ச்சியே சிறந்த மனிதனை அடையாளப்படுத்தும் கூறுகளாகும். இதில் மனதால் ஏற்படும் உணர்வுச் சிக்கல்களைச் சரிவர மேலாண்மைச் செய்ய இயலாத போது அது தனிமனிதனை மட்டுமல்ல குடும்பம், சமூகம் என அனைத்துச் சமூக நிறுவனங்களையும் பாதிக்கும். மன்னன் எவ்வழியோ மக்கள் அவ்வழியே என்பதற்கிணங்க ஆட்சி செய்பவர்களின் உணர்வு எழுச்சிகள் அவர்களின் குடைக்கீழ் வாழும் மக்களையும் சிக்கல்களுக்கு உள்ளாக்கும் . தன்னையும் பாதித்து சமூகத்தின் அனைத்துத் தளங்களிலும் பாதிப்பை உண்டாக்கும் இந்த உணர்வுகளை மேலாண்மை செய்வது அமைதியான வாழ்க்கைப் பயணத்திற்குச் துணைசெய்யும். அந்த வகையில் இலக்கியங்களில் பயின்றுவரும் உணர்வு மேலாண்மைச் சிந்தனைகளை எடுத்துரைப்பதும் அதன்மூலம் ஆரோக்கியமான சமூக வளர்ச்சிக்குத் தேவையான வழிகாட்டுதல்களைப் பதிவுச் செய்வதும் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சங்க இலக்கியங்களில் உணர்வு மேலாண்மை

வரலாற்றின் ஏடுகளில் மன்னர்களின் எண்ணப்போக்குகள் மக்களை அலைக்கழிப்புக்கு உள்ளாக்கியச் செய்திகளுக்கு ஏராளமான உதாரணங்கள் உள்ளன. முகம்மது பின் துக்ளக் என்னும் மன்னனின் தலைநகர் மாற்றச் சிந்தனை, அதாவது டெல்லியில் இருந்து தெளலதாபாத் மற்றும் தெளலதாபாத்திலிருந்து டெல்லி என மீண்டும் மீண்டும் மாற்றியதால் ஏராளமான மக்கள் தங்கள் இன்னுயிரை நீத்தனர். அரசப் பதவிகளில் இருப்போர் செய்யும் தவறுகள் மக்களை பாதிக்கும் என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம்.

தமிழரின் இலக்கியமான புறநானூற்றில், சோழமன்னர்களான நலங்கிள்ளி, நெடுங்கிள்ளி இருவருக்குமிடையே போர் நடைபெற்றபோது கோவூர்கிழார் என்னும் புலவர் நெடுங்கிள்ளி கதவடைத்து இருந்தமையால், பொதுமக்களை அடைந்த துன்பங்ளை அழகாக எடுத்துரைக்கிறார் .

குழந்தைகள் பாலின்றி அழுவதாகவும், குடிக்க நீர் இன்றி மக்கள் அல்லல் படும் வேளையில் நீ மட்டும் கோட்டைக்குள் பாதுகாப்பாக இருப்பது தகாது எனவும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். (புறம் 44)

இதேபோல் சங்க இலக்கியங்களில் மன்னன் எல்லைமீறி அவனுடைய குடிமக்களிடையே வரிவசூலித்தால் என்னவாகும் என்பதைப் புலவர்கள் அவனுக்கு எடுத்துரைத்து நல்வழிப்படுத்தினர்.

“ யானை புக்க புலம்போல

தானும் உண்ணான் உலகமும் கெடுமே” – புறம் 184.

இப்பாடலில் அளவுக்கு மீறி வருவாய் ஈட்டும் ஆசையில் மக்களை மறந்தால் ஏற்படும் விளைவைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார் பிசிராந்தையார். சங்க காலத்தில் முடியாட்சி நடைபெற்றாலும் மன்னன் தவறிழைக்கும் போது புலவர்கள் அவனது எண்ண உணர்வுகளை மேலாண்மை செய்வித்து அவனை நல்வழிப்படுத்தினர். இங்ஙனம் கோபம் போன்ற உணர்வு மிகுதியால் மன்னர்கள் தவறு செய்ய முற்படும் வேளையில் புலவர்கள் அவனுக்கு அறிவுறுத்துவதற்காகவே செவியறிவுறா என்னும் துறை இருந்தது சங்க இலக்கியத்தின் குறிப்பிடத்தகுந்த சிறப்பாகும்.

புராணங்களில் உணர்வு மேலாண்மை

தமிழுக்குக் கதி எனப் போற்றப்படும் இராமாயணத்தில் பட்டாபிஷேகம் உனக்கு இல்லை உனது தம்பிக்கே எனக் கைகேயி கூறக் கேட்ட இராமனின் முகத்தோற்றத்தைக் கம்பன் சித்தரிக்கும் விதம் போற்றுதலுக்குரியது.

“ஒப்பதே முன்பு பின்பு அவ் வாசகம் உணரக் கேட்ட

அப்பொழுது அலர்ந்த செந்தா மரையினை வென்றது அம்மா ”

– அயோத்தியா காண்டம் (பா. 295)

முடி உனக்கு எனக் கூறப்பட்ட போது இராமனின் முகம் செந்தாமரையைப் போன்று இருந்ததாகவும், உன் தம்பி நாடாளட்டும் நீ பதினான்கு வருடங்கள் காட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்னும் போது இராமனின் முகம் அன்றலர்ந்த செந்தாமரை மலரையும் வென்று விட்டது என்கிறார் கம்பர். ஆக ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் எச்சமயத்திலும் உணர்வுக்கு இடம் கொடுக்காமல் துன்பத்தையும், இன்பத்தையும் சரிசமமாகக் கருதவேண்டும் என்பதற்கு இராமன் மிகச் சிறந்த உதாரணம். இதனையே கவிஞர் கண்ணதாசன் அவர்களும், புகழ்ந்தால் என்னுடல் புல்லரிக்காது. இகழ்ந்தால் என்மனம் செத்து விடாது என்று கூறினார் போலும். இத்தகைய உணர்வு மேலாண்மையே இராமனைத் தனிப்பெரும் காவியத்தலைவனாக உயர்த்தியது என்று கூறின் அது மிகையாகாது.

மகாபாரதத்தில் கர்ணன்

மகாபாரதத்தில் கர்ணனின் உயிர் காக்கும் கவசக்குண்டலங்களைப் பெற இந்திரன் அந்தணன் வேடத்தில் வருகைப்புரிந்து இருப்பது தெரிந்தும் சிறிதும் மனத்தடுமாற்றம் இன்றி கவசக் குண்டலங்களை அளித்தான் கர்ணன்.

“ இந்திரன் தனை விரகினால் மாயவன் ஏவினான் வழங்கல் நீ

சிந்தையின் கண் ஓர் கலக்கம் அற்று அளித்தனன்

செங்குடர்த் தினகரன் சிறுவன் ” - (கிருட்டிணன் தூதுச்சருக்கம். -239)

தீய எண்ணம் கொண்டோர் பக்கம் கர்ணன் இருந்தாலும் கொடை என்று அவன் தனக்கெனத் தரித்துக்கொண்ட கொள்கையை யாருக்காகவும் விட்டுக்கொடுக்காத அவனது உணர்வு மேலாண்மை சிந்திக்கத்தக்கது.

இதேபோல் மற்றொரு இடத்தில் குந்தி, கர்ணனிடம் அர்ச்சுனனைத் தவிர மற்றப் பாண்டவர்களைக் கொல்லக்கூடாது என வரம்கேட்ட போது நான் இறந்தப் பிறகே நான் அவர்களின் சொந்தச் சகோதரன் என்னும் உண்மையைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறான் . பிறப்பினால் இறுதிவரை ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டாலும் நட்பு, வில் வித்தை முதலான எல்லாக் குணங்களிலும் கர்ணன் உறுதியாக நிற்கிறான். இறுதித் தருணத்தில் தன் தாயைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தும் அப்பக்கம் சாராத கர்ணனின் நடுவுநிலைமைத் தன்மை எண்ணி எண்ணி வியக்கத் தக்கதாக உள்ளது.

அதேபோல் மகாபாரதத்தில் கௌரவர்களுக்கு எதிராக நிற்கும் அர்ச்சுனன் வில் ஏந்தாமல் எதிரே இருப்பவர்கள் அனைவரும் எனது உறவினர்களே அவர்களை எப்படிக் கொல்வது என மனத்தடுமாற்றம் கொள்ளும்போது கர்ம யோகா குறித்து விளக்கிறார் கிருஷ்ணர். கர்ம யோகத்தில் பற்றின்றி நாம் கடமையாற்ற வேண்டும் என்கிறார். தனது புலன்களும் ஆசைகளும் தனது செயல்களைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது என்றும் இப்படிப்பட்ட செயல் துறவை விட மேலானது என்றும் விரித்துரைக்கிறார் (பகவத் கீதை . 3 ஆம் அத்தியாயம்)

பக்தி இலக்கியத்தில் உணர்வு மேலாண்மை

சைவசமயத்தில் அப்பர் என அன்போடு அழைக்கப்படும் திருநாவுக்கரசர் சமணமதத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்தார். தனது தமக்கை திலகவதியாரால் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்த இவருக்கு சமண சமயத்தவரால் எண்ணற்ற துன்பங்கள் அளிக்கப்பட்டன. ஆயினும் நமச்சிவாய என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து தனக்கு ஏற்பட்ட அத்துணைத் துன்பங்களையும் இவர் பொறுத்துக் கொண்டார்.

“ விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வெழல்

உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்

பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை

நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே” - (நமச்சிவாயப் பதிகம் பா.4)

பக்தி இயக்கக் காலத்தைப் பொறுத்தவரை சொல்லொணாத் துன்பங்களைச் சந்தித்தாலும் கடவுளின் நாமத்தை மனதார உச்சரித்து இவர்கள் நிம்மதி அடைந்தனர். தன்னுடைய மன உணர்வுகளை மேழெலாத வண்ணம் தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள இவர்களுக்கு பக்தி என்னும் மார்க்கம் துணைபுரிந்தது. சைவத்தில் காரைக்கால் அம்மையார் வரலாறும் குறிப்பிடத்தக்கது. தனது கணவன் பரமத்தனுக்கு பயன்படாத அழகு தேவையில்லை எனத் தியாகம் செய்து பேயுறு வேண்டி பெற்று இறைவனைச் சரணடைகிறார்.

இவரது திருவாலங்காட்டு மூத்தத்திருப்பதிகம் பேய் பற்றிய அச்சத்தைப் போக்கும் வண்ணம் உள்ளது. பேய்களுக்கும் தாய்ப்பாசம் உண்டு. பேய்கள் தன்னை ஒப்பனைச் செய்து கொள்ளும். உண்மையில் மனிதர்களைக் கண்டுதான் பேய்கள் பயப்படுகின்றன என்பது போன்ற தகவல்களை பாடல்களில் அளித்து பேய் பற்றிய பயத்தை அறவே போக்கி விடுகிறார்.

“ கழுதுதன் பிள்ளையைக் காளியென்று பேரிட்டுச்

சீருடைத் தாவளர்த்துப் புழுதி துடைத்து முலைகொடுத்துப்

போயின தாயை வரவு காணா தழுதுறங்கும் புறங்காட்டில் ஆடும் ”

-திருவாலங்காட்டு மூத்தத் திருப்பதிகம் (1-5)

மணிமேகலையில் உணர்வு மேலாண்மை

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலையில் , உதயகுமாரனைக் கண்டு மனத்தடுமாற்றம் அடையும் மணிமேகலையை மணிமேகலாத் தெய்வம் மணிப்பல்லவத்தீவுக்கு அழைத்துச் சென்று அவளது பிறப்பின் இரகசியத்தை அறிவித்து அவளுக்கு அட்சயப்பாத்திரம் கிடைக்கும்படிச் செய்தது. கடமையை உணர்ந்த மணிமேகலை தனது தொண்டாற்ற உலகஅறவி நோக்கி செல்கிறாள் . அங்கே மணிமேகலையை உதயகுமாரன் கண்டறிந்த போது மணிமேகலை, அவனிடம் இளமை நிலையாமையைச் சுட்டிக்காட்ட நினைக்கிறாள்.

அங்கே இருந்த வயது முதிர்ந்த பெண் ஒருத்தியைக் காட்டி கருமணல் போல இருந்த இவளது கூந்தல் இன்று வெண்மணல் போன்று ஆகியது. பிறைநுதல் இன்று தன்னுடைய பொலிவை இழந்தது. முருக்க மலர் போன்று வாசம் வீசும் இவளது வாய் இன்று புலால் மணம் வீசுகிறது. ஆகவே இளமை நிலையாது என்பதை உதயகுமாரனுக்கு உணர்த்த நினைக்கிறாள். முற்பிறவியில் தனது கணவனாக இருந்த அவனுக்கு நிலையாமை என்பதைக் கூறி மேழெழும் காம உணர்வைக் கட்டுப்படுத்த வழி கூறுகிறாள்.

“ பூவினும் சாந்தினும் புலால்மறைத் தியாத்துத்

துசினு மணியினும் தொல்லோர் வகுத்த

வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனே ”

உதயகுமாரனை வாளாலெறிந்த காதை – 65-70

திருவருட்பா உணர்த்தும் உணர்வு மேலாண்மை

வள்ளலார் அவர்களின் பாடல்களில் இறந்த பிணங்களை நினைத்து வாழும் பிணங்கள் அழுவது ஏன் என வினா எழுப்புகிறார் வள்ளலார். பிணி, மூப்பு, மரணம் இவைகளை வென்று பேரின்பம் அடையும் வழி இந்த பூவுலகில் உள்ளபோது அதை அடையாமல் இறப்பு வந்துவிட்டதே எனப் புலம்புவது ஏன் என்கிறார் இவர்.

“ இறந்தவரை எடுத்திடும் போது அரற்றுகின்றீர் உலகீர்

இறவாதபெரும் வரம் நீர் எனடைய மாட்டீர்

மறந்திருந்தீர் பிணி மூப்பில் நம்மதமோ உமக்கு

மறந்தும் இதை நினைக்கின் நல்லோர் மனம் நடுங்கும் கண்டீர் ” -

- திருவருட்பா (ஞான சரியை)

மனிதர்களாகப் பிறப்பின் பிணி, மூப்பு என்பது இயல்பு அப்படி இருக்க அதை கண்டு நடுங்காமல் வாழும் நாட்கள் வரை உயிர்களுக்குத் தொண்டு செய்து இறைவனை அடையும் நன்மார்க்கத்தை வள்ளலார் சுட்டுகிறார்.

சித்தர் இலக்கியம் காட்டும் உணர்வு மேலாண்மை

சித்தர் இலக்கியங்கள் ஏராளமான தத்துவச் சிந்தனைகளை உலகிற்குத் தந்துச்சென்றுள்ளன. சாதி, மதம், கடவுள் பெயர் சொல்லி நடக்கும் பாகுபாடுகளை சித்தர்கள் கண்டித்து தனது பாடல்களில் பதிவுச் செய்துள்ளனர். மேற்கண்டவைகளைக் காரணம் காட்டி உயிர்களுக்குள் ஏற்றத்தாழ்வு காண்பதும் பிற உயிர்களை வதை செய்வதையும் இவர்களது பாடல்கள் விமர்சிக்கின்றன.

“பறைச்சியாவது ஏதடா பணத்தியாவது ஏதடா

இறைச்சி தோல் எலும்பினில் இலக்கம் இட்டுஇருக்குதோ” - சிவவாக்கியர்

“நட்ட கல்லைத் தெய்வமென்று நாலுபுட்பம் சாத்தியே

சுற்றி வந்துமொண மொண வென்று சொல்லும் மந்திரம் ஏதடா”

– சிவவாக்கியர்

முடிவுரை

மக்களிடையே போட்டி, பொறாமை, அச்சம், இனஉணர்வு, ஆசை போன்ற தேவையற்ற உணர்வுகள் மலிந்து கிடக்கின்றன. இவைகள் வாழ்வின் அடுத்தக் கட்டத்திற்கு நகர்ந்துச் செல்வதில் பெறும் இடையூறாக விளங்குகின்றன. இத்தகைய உணர்வுகளை நாமே எப்படிக் கையாள்வது என்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை இக்கட்டுரை தொகுத்து அளித்திருக்கிறது. தன்னைக் காத்து அதன் மூலம் சமூக நலன் காண்பது மனிதவுயிர்களின் தலையாயக் கடமையாகும் என்பதை இக்கட்டுரை உறுதிச் செய்கிறது.

மேற்கோள் நூல்கள்

1. கம்பராமாயணம் , திருமகள் நிலையம், சென்னை
2. மணிமேகலை, தமிழ் வளர்ச்சித்துறை, சென்னை
3. சங்க இலக்கிய மேற்கோள்கள் , மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.